

Nr 563

Av herr Svanström m. fl., om lön till värnpliktig.

De sparsamma dagersättningar som inkallade värnpliktiga erhåller rubriceras litet storvulet som "värnpliktsförmåner". Det låter nästan som så, att några egentliga rättigheter har inte den värnpliktige inkallade, men i nåder skall han få förmånen att tjäna en femma om dagen. I den allmänna demokratiseringsprocess som för närvarande försiggår på de mest skiftande områden kan säkerligen inte vår försvarsmakt komma att stå helt oberörd. Därvid betyder väl rubriceringen av de värnpliktigas "penningbidrag" inte särskilt mycket, men enligt vår mening vore det ändock berättigat att i stället införa begreppet "värnpliktslön". Denna lön består då av mat, kläder och husrum, utbildning och andlig vård samt fria hemresor och kanske något ytterligare in natura samt därtill kontant lön — för närvarande 150 kronor i månaden.

En kraftig höjning av denna lön ter sig ofrånkomlig. I fråga om materialkostnader av olika slag såsom kory, kulor och krut får de militära myndigheterna räkna med att betala dagspris, men den viktigaste detaljen, den levande värnpliktiga personalen, kan på sin höjd få ett "penningbidrag".

Vi vill i detta sammanhang inte påyrka en omprövning av värnplikten som sådan, men en höjning av värnpliktslönen till 300 kronor per månad jämte naturaersättning bör kunna inordnas inom den nuvarande samlade kostnadsramen för rikets försvar.

Med anledning av det anförda föreslås,

att riksdagen måtte besluta

att den kontanta ersättningen till inkallad värnpliktig personal omrubriceras till värnpliktslön och, räknat från 1 juli 1970, utgår med 300 kronor per månad, samt

att erforderliga medel för den ökade värnpliktslönen genom omdisposition av materialanslagen kan erhållas inom den kostnadsram som anvisats av riksdagen.

Stockholm den 28 januari 1970

Ivan Svanström (cp) Ernst W. Olsson (cp) Axel Georg Pettersson (cp)